

2 Νοεμβρίου, 1989

[Α. ΛΟΥΖΟΥ, Π., ΜΑΛΑΧΤΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ,
ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στές]

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΑΒΒΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 620/87)

5 Φυσική Δικαιοσύνη — Ουδείς επιτρέπεται να είναι Δικαστής στην ιδία
αυτού υπόθεση — Προαγωγή σε θέση Πρωτοκολλητή Α από την Ε.Δ.Υ.
και μετά από σύσταση του ιδίου του Ανωτάτου Δικαστηρίου, υπό την
ιδιοκτησία του ως προϊσταμένης αρχής και κεφαλής της δικαστικής εξου-
10 σίας — Κατά πόσο πρέπει να εξαιρεθούν όλα τα μέλη του Ανωτάτου
Δικαστηρίου από την εκδίκαση της υπόθεσης, έτσι ώστε η τελευταία να
δικασθεί από προσωρινό Δικαστή πρωτόδικα (Άρθρο 7(1) του περί
Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποινικά διατάξεις) Νόμου του 1964) και,
σε περίπτωση έφεσης, από προσωρινούς Δικαστές — Αρνητική η απά-
ντηση στο ερώτημα.

15 Το νομικό ζήτημα, που τέθηκε ενώπιον της Ολομέλειας του
Ανωτάτου Δικαστηρίου προς εκδίκαση, προκύπτει επαρκώς από την
ανωτέρω εκδοτική σημείωση.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, υποχρυστώντας την αίτηση εξαιρέσεως,
απεφάσισε:

(1) Ουδείς επιτρέπεται να είναι Δικαστής στην ιδία αυτού υπόθεση.
Οι κανόνες, όμως, της φυσικής δικαιοσύνης δεν εφαρμόζονται
σε λειτουργίες, που είναι καθαρά διοικητικής φύσεως.

(2) Οι συστάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου σε περιπτώσεις, όπως

η παρούσα, εξετάστηκε από την Ολομέλεια στην υπόθεση Παπαθωμάς (κατωτέρω).

- (3) Το Δικαστήριο τούτο είναι κατά το Σύνταγμα και το Νόμο αρμόδιο όργανο να επιληφθεί της Αιτήσεως Ακυρώσεως. Εκτός του γεγονότος ότι διατηρεί τη δικαστική του αμεροληψία, η ad hoc σύσταση, αν ήταν τούτο βέβαια δυνατόν κατά νόμο, άλλου Δικαστηρίου, θα είχε και εκείνη το μειονέκτημα, σε σχέση με την εμφάνιση της ανεξαρτησίας, της προσωρινότητας και της μη μονιμότητας των μελών του εν λόγω Δικαστηρίου. 5
10

Η προδικαστική ένσταση απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

15

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Παπαθωμάς ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 362,

Κυριακίδης ν. Συμβουλίου Εγγραφής Αρχιτεκτόνων (Αρ. 1), (1965) 3 Α.Α.Δ. 151, 20

Προδρόμου ν. Δημοκρατίας (1986) 3 Α.Α.Δ. 1540,

Μυτίδη ν. CΥ.Τ.Α. (1982) 3 Α.Α.Δ. 555. 25

Προδικαστικό νομικό σημείο.

Προδικαστικό νομικό σημείο σχετικά με την εξαιρέση των Δικαστών του Ανωτάτου Δικαστηρίου από την εκδίκαση της προσφυγής του αιτητή εναντίον της προαγωγής του ενδιαφερόμενου μέρους στη θέση Πρωτοκολλητή Α' εν όψει του ότι το Ανώτατο Δικαστήριο είχε συμμετάσχει στη διαδικασία επιλογής και προβεί στη σύσταση για προαγωγή του ενδιαφερομένου προσώπου αντί του αιτητή. 30
35

Χρ. Τριανταφυλλίδης και Ε. Λιάτσου (κα), για τον Αιτητή.

Α. Παπασάββας, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση. 40

Ενδιαφερόμενο πρόσωπο παρουσιάστηκε αυτοπροσώπως.

Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Κρίθηκε σκόπιμο όπως το βασικό νομικό σημείο που εγείρεται στην υπόθεση αυτή και στο οποίο θα αναφερθούμε στη συνέχεια, ακουστεί προδικαστικά από την ολομέλεια ένεκα της

5 εξαιρετικής του σημασίας.

Το εγειρόμενο νομικό σημείο είναι ότι, ενόψει του ότι το Ανώτατο Δικαστήριο είχε συμμετάσχει στη διαδικασία επιλογής και προβεί στη σύσταση για προαγωγή του ενδιαφερομένου

10 μέρους αντί του αιτητή, το Ανώτατο Δικαστήριο ή τα Μέλη του Δικαστηρίου κωλύονται από του να εκδικάσουν την παρούσα προσφυγή και για τούτο ο αιτητής έθεσε θέμα εξαίρεσης των Δικαστών του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Και τούτο βάσει της

15 αρχής ότι κανένας δεν μπορεί να είναι Δικαστής στη Δικαστική διαδικασία στην οποία κρίνεται η νομιμότητα απόφασης στην οποία έχει συμμετάσχει.

Το νομικό αυτό σημείο ηγήθη από το γεγονός, ότι ο αιτητής που προσέφυγε στο Δικαστήριο τούτο κάτω από το άρθρο 146

20 του Συντάγματος και προσβάλλει την προαγωγή στη θέση Πρωτοκολλητή Α' στο Δικαστικό Τμήμα του ενδιαφερομένου μέρους, Λουκή Πατσιά, είναι υπάλληλος της Γραμματείας του Δικαστηρίου, κατείχε τη θέση Πρωτοκολλητή και ήταν και

25 αυτός υποψήφιος για προαγωγή στην πιο πάνω θέση στην οποία επιλέγηκε αντί αυτού, απο το αρμόδιο κατά το Σύνταγμα όργανο, την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, το ενδιαφερόμενο μέρος.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, κάτω από την ιδιότητά του σαν η

30 Προϊσταμένη Αρχή της Δικαστικής Εξουσίας και σαν Κεφαλή αυτής με την ευθύνη της απονομής της που ασκεί την όλη εποπτεία της και μεριμνά για τη ρύθμιση κάθε θέματος που σχετίζεται με αυτή, όπως είχε την ευκαιρία να εκθέσει στην **Πιερίς Παπαθωμάς v. Της Δημοκρατίας**, (1989) 3 Α.Α.Δ. 362 από την

35 Ολομέλεια, προβαίνει σε συστάσεις προς την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας σχετικά με τους υποψήφιους για τη θέση αυτή ως θέση προαγωγής.

Οι συστάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου έγιναν με βάση τις

40 εμπιστευτικές εκθέσεις και τα στοιχεία, οι οποίες δεν συντάσσονται από αυτό, αλλά από άλλα όργανα του Δικαστικού Σώματος και της Δικαστικής Υπηρεσίας. Πρέπει επίσης να

λεχθεί εδώ ότι η σύσταση του Ανωτάτου Δικαστηρίου ήταν ένα από τα στοιχεία τα οποία υιοθετήθηκαν από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας στην επιλογή του ενδιαφερομένου μέρους που συστήθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο.

5

Ήταν η εισήγηση του αιτητή ότι η προσφυγή μπορούσε να εκδικαστεί από προσωρινό Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ο οποίος θα διοριζόταν σύμφωνα με το Άρθρο 7(1) του Περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλαι Διατάξεις) Νόμου του 1964, σε πρώτο βαθμό και σε περίπτωση έφεσης, από προσωρινούς Δικαστές που θα διοριζόνταν για το σκοπό αυτό σύμφωνα με το άρθρο που αναφέρθηκε, αλλά χωρίς τη γνωμοδότηση του Δικαστηρίου όπως προβλέπει το Άρθρο 7(1) ενόψει του πιο πάνω ισχυριζόμενου κωλύματος του Δικαστηρίου.

10

15

Οι αρχές του Διοικητικού Δικαίου, που διέπουν διοικητικές διαδικασίες, έχουν εκτεθεί από το Δικαστήριο τούτο στις υποθέσεις *Κυριακίδης ν. Του Συμβουλίου Εγγραφής Αρχιτεκτόνων (Αρ. 1)* (1965) 3 Α.Α.Δ. 151, στις σελ. 159 και 160 και στην υπόθεση *Προδρομού ν. Της Δημοκρατίας* (1986) 3 Α.Α.Δ. 1540, στις σελ. 1547 και 1548, όπου γίνεται αναφορά και υιοθετείται το τι λέχθηκε στην υπόθεση *Μυτίδη ν. CΥ.Τ.Α.* (1982) 3 Α.Α.Δ. 555, στη σελ. 590, όπως και στην υπόθεση του Συμβουλίου Επικρατείας της Ελλάδας, αρ. 2115/1965.

20

25

Αρκεί εδώ να λεχθεί ότι η γενική αρχή είναι ότι κανένας δεν επιτρέπεται να είναι Δικαστής στην ίδια αυτού υπόθεση, δηλαδή ένας Δικαστής ενεργώντας κάτω από τη δικαστική του ιδιότητα ή ένα όργανο ενεργώντας κάτω από οιοδήποτε δικαστική ιδιότητα (quasi-judicial capacity) πρέπει να ενεργεί ακριβοδίκαια αμερόληπτα και χωρίς προκατάληψη. Έχει όμως νομολογηθεί ότι οι κανόνες της φυσικής δικαιοσύνης δεν εφαρμόζονται σε λειτουργίες που είναι καθαρά διοικητικής φύσεως.

30

35

Το θέμα της ευθύνης και εξουσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου να προβαίνει σε συστάσεις στις περιπτώσεις των Λειτουργών της Γραμματείας των Δικαστηρίων, έχει τύχει δικαστικής εξέτασης από την Ολομέλεια στην υπόθεση *Παπαθωμάς*, (ανωτέρω). Δεν έχει θιγεί όμως στην υπόθεση εκείνη το θέμα της εξαιρέσης του Δικαστηρίου από την εκδίκαση προσφυγών οι οποίες στρέφονται κατά της πράξης, στη διοικητική διαδικασία της λήψης των οποί-

40

ων έχει συμμετάσχει το Δικαστήριο υπό την ιδιότητά του ως Προϊσταμένη Διοικητική Αρχή των υπηρεσιών του.

5 Έχουμε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το Δικαστήριο
τούτο είναι κατά το Σύνταγμα και το Νόμο το αρμόδιο όργανο
να επιληφθεί μιας τέτοιας προσφυγής, διότι είναι κατά το
Σύνταγμα το αρμόδιο Δικαστήριο και, εκτός του γεγονότος ότι
10 διατηρεί τη δικαστική του αμεροληψία, δεν θα εξυπηρετούσε
τους σκοπούς της δικαιοσύνης ή επί τούτο “ad hoc” σύσταση αν
ήταν βέβαια και αυτό κατά νόμο δυνατό, άλλου Δικαστηρίου,
το οποίο για ότι έχει σχέση με την εμφάνιση της ανεξαρτησίας
της υπόστασής του, θα είχε και εκείνο ένα άλλο μειονέκτημα,
το μειονέκτημα της προσωρινότητας και της μη μονιμότητας
των μελών του Δικαστηρίου.

15

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, το προδικαστικό νομικό
σημείο δεν επιτυγχάνει και απορρίπτεται. Το Δικαστήριο θα
προχωρήσει με την παρούσα σύνθεση στην εκδίκαση της υπό-
20 θεσης επί της ουσίας.

20

Κάτω από τις περιστάσεις δεν εκδίδουμε οποιαδήποτε δια-
ταγή για έξοδα.

25

*Το προδικαστικό νομικό
σημείο απορρίπτεται χωρίς
έξοδα.*